

XLIII.

Втора Пѣсень на освобождения робъ.

Хайде, хайде, мой обичний,
Мой добричкий, сладкий мой,
Радость на баща едничка
И на майчица надѣжда,
Въ старинитъ имъ покой!

*

Ставай вече, пробуди се,
Времето си не губи!
Тозъ народецъ се нуждае
Отъ младѣжи просвѣтени, —
Тичай, тичай се учи!

*

Учений чловѣкъ, о синко,
Има четири очи!
Тѣзъ Гимназии приготвятъ
Свѣтла бѣдность за страната . . .
Тичай, тичай се учи!

*

Но полезни знанья само
Да обсебишь се мѣчи . . .
Господъ, нравственность, народность,
Человѣщина и правда. —
Тѣзи басни не учи!

*

Научи се, драгий сине,
Че вселенната пространна
Се върти около тебе, —
И че благосѣстоянье
Значе: благо съсъ Стояна!

*

Научи се че догдѣто
Между живитъ си живъ
Слънцето за тебе грѣе, —